

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

scouting
WOUW

Vijftig gouden scoutingjaren

Ouders van nu....

Jos Govaarts is de eerste ouder van nu die zijn visie geeft op het scoutinggebeuren in Wouw. Hij moet het zwaar hebben in zijn gezin, want hij is de enige die niet actief betrokken is bij scouting. Hoewel... klussen, hand- en spandiensten en mentale ondersteuning zijn natuurlijk ook onmisbare activiteiten.

Van een niet scouters in een SCOUTINGGEZIN

Als enige van mijn gezin ben ik geen lid van Scouting in Wouw. Mijn zoon zit bij de verkenners, mijn dochter bij de gidsen en mijn vrouw bij de kabouterleiding én dan in het Stichtingsbestuur.

Wat voor invloed heeft dat nou zoal? Ik word er af en toe gestoord van, maar dan wel prettig gestoord!

Het is fantastisch als je de kinderen vol goede moed naar de club ziet gaan en er dan ook nog voldaan van terug ziet komen. Natuurlijk zijn de kampen de hoogtepunten van het scoutingjaar en daar kan ik echt over meepraten. Want als driekwart van je gezin is betrokken bij scouting ben je een gemakkelijke prooi om in de schakelen bij allerhande klussen.

Zo 'moet' ik natuurlijk als kook-/hulpstaf mee op kamp. Ik vraag mezelf na zo'n kamp weleens af, wie heeft er nou de meeste lol: de kinderen die zo genieten of de leiding en kookstaf die zo van de kinderen genieten. Laten we het er maar op houden dat ze er allemaal evenveel plezier aan beleven, dan doe ik niemand tekort. En laten we wel wezen, dat is toch de essentie van het hele scoutinggebeuren.

Scoutitus

Dat je er niet van los komt, als je eenmaal bij scouting betrokken bent (wat ze wel "SCOUTITUS" noemen) bewijst mijn vrouw wel. Eenmaal in het stichtingsbestuur gekomen werd ze begeleidster van de kabouterlei-

ding. Toen die groep een tekort aan leiding had, sprong ze zelf weer maar bij. Sinds kort is ze ook weer begeleidster van de gidsenleiding, en dan die voorbereiding voor de kampen, openingen van het seizoen, de wintertocht, leiding-bestuur weekend, ga zo maar door.

PRETTIG GESTOORD ZEI IK TOCH !!!

Toch geniet ook ik met volle teugen van het hele scoutinggebeuren. Je ontmoet regelmatig de enthousiaste leiding; de medebestuurleden worden meer vrienden dan kennissen, net terug van het kamp hoor je de kinderen van ver roepen: "Hee Peppi, waar is Kokki", prachtig toch! En och als de telefoon gaat is het negen van de tien keer voor scouting, daar wen je vanzelf aan. Zelfs aan urenlange gesprekken via de telefoon raak je gewend.

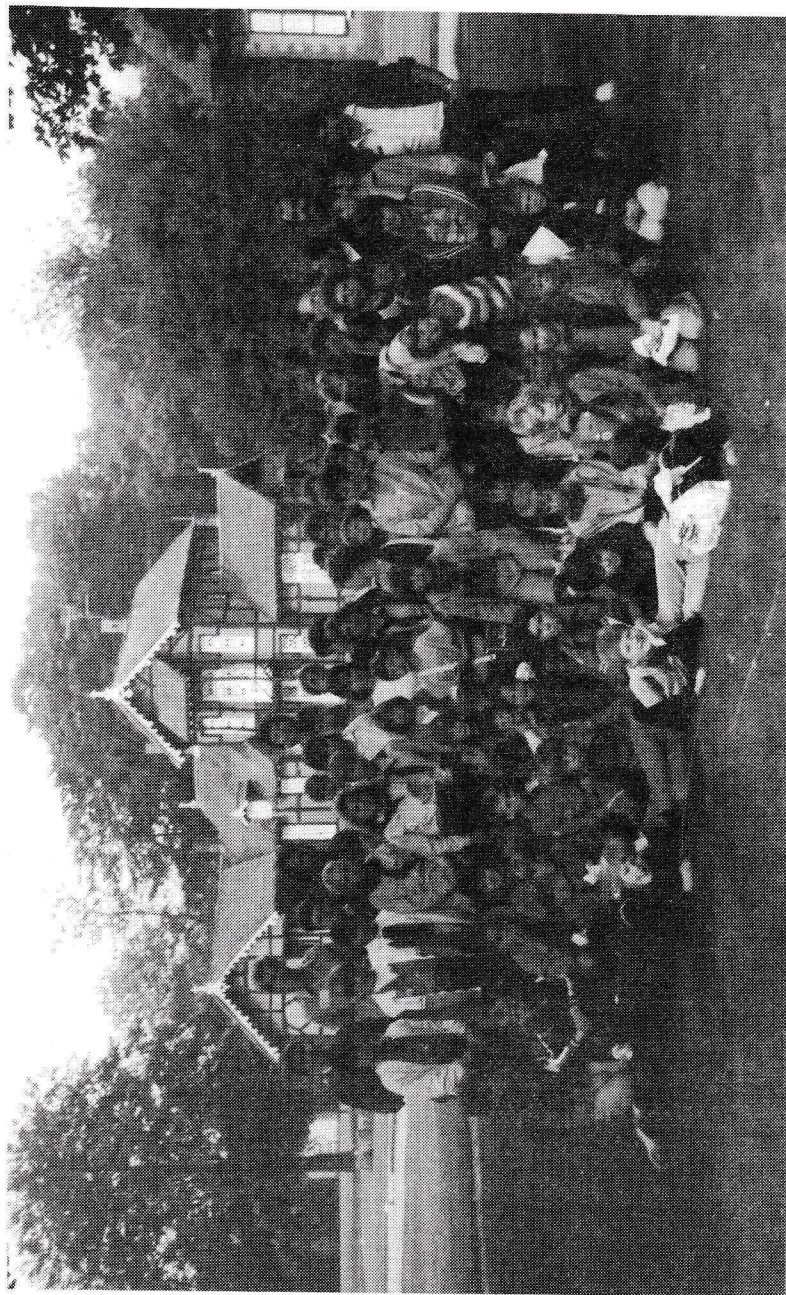
Overigens lijkt het wel een virus, die scoutitus, want kijk maar naar al die ouders, die meegeholpen hebben aan de verbouwing van de blokhut in hun vrije tijd. En nog zijn ze er aan bezig, met opknappen, schilderen en wat nogal meer. Ook ik heb me daarvoor natuurlijk weer laten strikken, maar als je de gezellige sfeer tijdens de avonden proeft en natuurlijk de prachtige resultaten ziet, word je toch een beetje trots, dat je daar aan mee hebt mogen helpen.

Of ik nou toch gestoord ben? Ja, ik denk het wel, eenmaal gevat door het scouting-virus kom je er niet meer vanaf.

MAAR WEL PRETTIG GESTOORD!!!

Wouw, september 1996.

Jos Govaarts

Bij gelegenheid van het 75-jarig bestaan van Scouting Nederland in 1986 werd in Wouw een 'Gouwe Ouwe-Wieket' gehouden. Deze foto werd gemaakt in Plantage-Centrum voor het jachthuis. (Collectie Marjolein Mathijssen).

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.

